

YSILUOKKALAISTEN TULEVAISUUSTALKOOT MANKKAALLA 14.-15.9.2009

Mankkaan yläasteen tulevaisuustalkoissa oli yhteensä 19 talkoolaista, opettaja ja 3 luotsia. Talkoolaisista 4 oli ala-ikäisiä, joten varsinaisia talkoolaisia oli yhteensä 15. Kahden päivän mittaiset talkoot pidettiin Mankkaan koululla yön yli -mallin mukaan. Talkoissa tehtiin kolmesta tulevaisuusskenaariosta yksi julkaisu ja kaksi videota.

Paikkana oli biologian luokka Mankkaan yläasteella. Luotseilla oli mukana videokamera, kolme videotykkiä, kaksi mac-läppäriä, yksi ubuntuläppäri ja kaksi miniläppäriä linux-käyttöjärjestelmällä, monitoimitulostin, kolme nettitikkoa, muistitikuja, jatkojohtoja, sanelin, paperia, tusseja, teippiä. Koulun puolesta oli windowsläppäri, smartboard-taulu, videokamera, rekvisiittaa, sekä kotitalousluokan käyttöoikeus iltapäiväksi.

Tulevaisuustalkoot alkoivat kello 12. Opettaja esitteli luotsit ja kerroin (olin yksi luotseista) jonkin verran, mistä talkoissa on kyse painottaen itseohjautuvuutta ja valmiiksi saamista, yhdessä tekemistä, toisen työn arvostamista ja sitä, että kaikki kyllä osaavat.

Tämän jälkeen sanoin muutaman sanan tulevaisuudesta, sen tutkimisesta ja tekemisestä, siitä, että elämme loppuelämämme ensimmäisiä minuitteja juuri nyt ja että rakennamme sellaista tulevaisuutta, millaiset mielikuvat meillä on.

Ajattelun avaamiseksi keräsin oppilailta pieniä onnen hetkiä:

- matkalle lähtö
- loman alku
- ystävien kanssa oleminen
- ystävien ja poikaystävän kanssa oleminen
- teetä terassilla serkkujen kanssa
- palkkapäivä
- luonnossa auringossa luontoa kuunnellen

Analysoin näitä hetkiä tulevaisuuden näkökulmasta muun muassa, millaisessa yhteiskunnassa on mahdollista palkkatyö, mitä vaaditaan, että voidaan tavata ystäviä kasvotusten, millaisia ympäristötekoja tarvitsemme, että luonto säilyy ja että onko meillä tulevaisuudessa varaa matkustaa ja

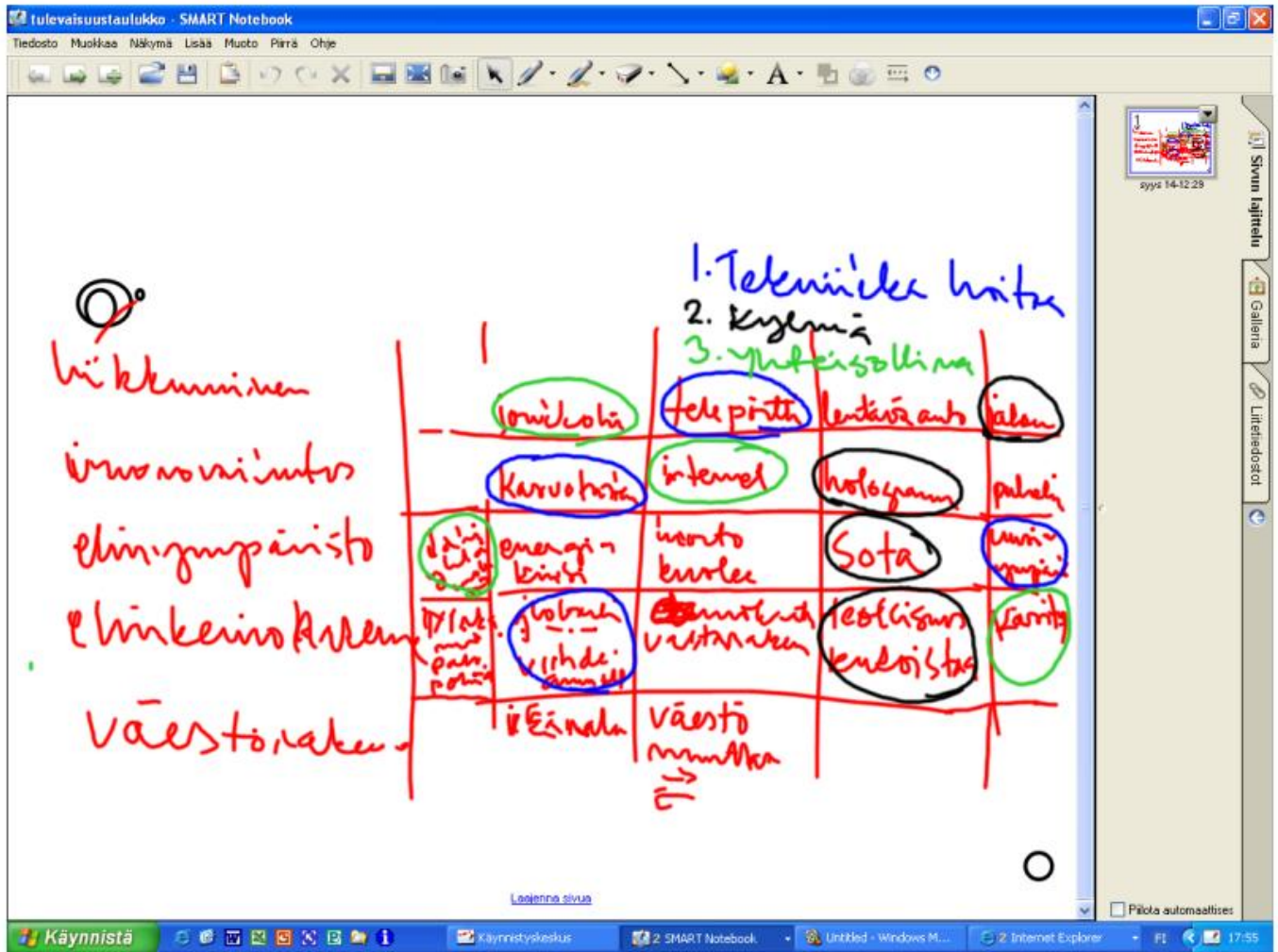
miten ja ovatko matkat sitten sitäkin arvokkaampia. Käsittelimme myös muutamalla lauseella sitä, että onko tulevaisuudessa nykyisenkaltaisia kouluja, niin että saadaan loma, vai opiskelemmeko etäältä virtuaalisesti koko ajan.

Tämän jälkeen olinkin tulevaisuustaulukon laadinnan hetki. Näytin Yrjö Seppälän 84 tuhatta tulevaisuutta -kirjaa ja kerroin, että taulukon menetelmä on sieltä.

Koska luokassa oli hieno smartboardkangas, aloin tehdä taulukkoa sille. No kynän väri piti vaihtaa opettajan tietokoneelta, oppilaatkaan eivät osanneet käyttää taulua. Mutta sillä nyt taulukko tehtiin, seuraavalla sivulla näkyy koneelta kaapattu ja wordiin siirretty taulukko kuvana, emme osanneet sitä editoida edes koneella. Alkuperäisen taulukon alla on sama taulukko myöhemmin puhtaaksi kirjoitettuna.

Taulukko syntyi siten, että oppilaat antoivat eri vaihtoehtoja liikkumiselle, vuorovaikutukselle, elinympäristölle ja elinkeinorakenteelle. Kaikki annetut vaihtoehdot kirjoitettiin ylös. Tämän jälkeen äänestimme, mikä on toivotuin, mikä epätoivotuin tulevaisuus kullakin rivillä.

Smartboard-kankaalle tehty tulevaisuustaulukko

Liikkuminen	Joukkoliikenne	Teleportti	Lentävä auto	Jalan	
Vuorovaikutus	kasvotusten	Internetin avulla	Hologrammi	Puhelin	
Elinympäristö	Lähituotantoa, puutarhoja jne	Energiakriisi	Luonto kuolee	Sota	Uusia ympäristöjä
Elinkeinorakenne	Virkamiehet säilyvät: poliisit, palomiehet, opettajat	Globaalit viihteen ammattilaiset	Demokraattisesti valitut poliitikot kaikkialla	Teollisuus kukoistaa	Käsityö arvossa

Sama taulukko puhtaaksi kirjoitettuna

Tekniikka-skenaario:

Toivotussa tulevaisuudessa liikuttiin teleportin avulla, vuorovaikutus hoidettiin kasvokkain, mikä olikin helppoa, koska teleportin avulla voitiin liikkua helposti toisen luo, luonnon ja ympäristön tuhoutumiseen vastattiin löytämällä uusia asuinalueita ja uusien ammattien katsottiin löytyvän kansainvälisen viihteen maailmasta, mm. pörssihait, pokerin pelaajat, viihdetaitelijat, urheilijat jne.

Kylmä-skenaario:

Epätoivotussa tulevaisuudessa liikuttiin jalan, koska perusinfrastruktuuri oli hajalla, julkista liikennettä ei ollut. Vuorovaikutus hoidettiin hologrammien avulla. Ympäristöstä ei huolehdittu lainkaan, sillä skenaariossa oli sota. Teollisuus kuitenkin kukoisti, ehkä omilla saarillaan, ja tuotti mm. elintarvikkeita kaikille.

Yhteisöllisyys-skenaario:

Kolmanneksi skenaarioksi valikoitui yhteisöllinen skenaario, jota tulevaisuuden tutkijat voisivat kutsua slowlife-skenaarioksi. Tässä skenaariossa joukkoliikenne oli hyvin hoidettu ja yleisin liikkumisen muoto. Lähiyhteisön lisäksi pidettiin yhteyksiä muihin internetin avulla. Skenaariossa lähituotanto, puutarhat, pienet yritykset, työpajat jne. kukoistivat. Käsityö olikin arvossaan, sen avulla tuotettiin pitkä-ikäisiä tuotteita.

Oppilaat jakaantuivat kolmeen ryhmään, Tekniikka-skenaariion valitsi 4 poikaa, Kylmän skenaariion valitsi 3 tyttöä ja 4 poikaa ja yhteisöllisyys-skenaariion 6 tyttöä ja 1 poika. Vaikka ryhmät olivat erisuuruisia, se ei haitannut työskentelyä.

Kylmä-skenaario

Ryhmätyöskentely aloitettiin suunnittelemalla, mitä omassa skenaariossa syötäisiin ja laadittiin ostoslista tarvittavista ruoka-aineista. Opettaja ja luotsi lähtivät kauppaan ostoslistojen kanssa ja 2 luotsia ja katsomaan, että tulevaisuusvideoiden suunnittelu lähti hyvin käyntiin.

Kaupassa käynnin jälkeen siirryttiinkin kotitalousluokkaan, syötiin pienet pitsat siivut välipalaksi ja osa ryhmistä (tekniikka ja yhteisöllisyys) rupeivat tekemään ruokaa ja kylmä-skenaario lähti kuvaamaan tulevaisuusvideotaan.

Yhteisöllisyys-skenaario

Tekniikka-skenaariion pojat valmistivat poronkäristystä, perunamuusia ja puolukoita. Poronkäristyksen he sanoivat saaneensa teleportin avulla Lapista, missä vielä jonkin aikaa on saatavilla poroa.

Yhteisöllisyys-skenaario valmisti monipuolista salaattia (kurkkua, salaattia, paprikkaa, tomaattia), porkkanaraastetta ja savulohta sekä jälkiruoaksi mansikkapirtelöä ja kaurakeksejä. He tekivät kaiken raaka-aineista, keksit itse ja mansikkapirtelön tuoreista mansikoista. He kertoivat itse viljelleensä ja kalastaneensa ruoan raaka-aineet.

Kylmä-skenaario valmisti kalapuikkoja, pussiperunamuusia, valkosuklaamoussea sekä tarjosi ohessa reissumiestä, oltermannia, pepsi-maxia ja nallekarkkeja.

Tekniikka-skenaariion ruoan hinta oli korkein, 6 euroa/henkilö, yhteisöllisyys-skenaariion seuraavaksi korkein, 5,5 euroa/henkilö, ja kylmä-skenaariion hinta jäi 4,5 euroon/henkilö.

Kukin ryhmä kattoi pöydän omaan skenaarioonsa sopivaksi. Ruokaillessa keskusteltiin omasta

skenaariosta ja hiottiin videokäsikirjoitusta. Kun keittiö oli siivottu, astiat tiskattu ja kuivattu, palattiin omaan luokkaan ja aloitettiin videointi.

Harmiksemme totesimme, että kylmäskenaarion jo ennen ruokailua videoitu osuutta ei löytynyt kamerasta, nauha oli rikki ja w-f piuhaa ei ollut, jotta olisimme voineet tarkistaa löytyisikö kuvattu osuus kamerasta. Luotsien kamera oli Tekniikkaryhmällä ja niinpä Kylmäryhmä spikkasi Olympus-sanelimella videonsa alun ja pohdiskelivat uudelleen sisältöä. Koska kaksi pääesiintyjää lähti jääkiekkoharjoituksiin, ryhmä päätti, että heti aamulla aloitetaan kuvaus ja yritetään ääntä editoida illalla. No nyt ei saatu äänitiedostoa auki. Se oli muotoa WMA ja aina enne auennut. Vein sen kotiin ja illalla sain auki kotikoneella ja konvertoitua mp3:ksi. Oli hyvä, että ryhmällä oli aamulla edes ääni tallessa. Ryhmä kuvasikin videon aamulla uudestaan, yhdisti äänen ja editoi. Kaikki kävi aika kätevästi, vaikka he eivät olleet ennen editoineet. iMovie otettiin haltuun hetkessä, luotien työ oli helppoa ja video valmistui kello 10.00. Tämän jälkeen ryhmäläiset vielä kirjasivat kokemuksiaan minilappareilla.

Tekniikka-skenaario

Tekniikka-ryhmä kuvasi oman osuutensa, siirsi Windowsiin ja editoi videon MediaPlayerilla samaan aikaan kun kylmäryhmä harjoitteli MacBook Pro:lla iMovien-käyttöä. Video valmistui jo yhdeksän maissa ja niinpä ryhmä teki vielä toisen harjoitelman ja editoivat sen iMovieilla, jonka totesivatkin tosi hyväksi.

Yhteisö-ryhmä otti kuvia ja siirsi ne MacBookiin ja kirjoitti kertomuksen sekä alkoi sitä jo taittaa scribuksella. He jatkoivat työtä aamulla ja saivat kertomuksen (12 sivua) valmiiksi kello 11.00

Katselimme kello 11 kaikki tuotokset ja keskustelimme jonkin verran eri skenaarioista. Lupasimme laittaa kaikki nettiin ja niin sitten teimmekin seuraavina päivänä.

Saimme opettajalta hienon viestin:

Heippa

Nähtiin jo yksi niistä videoista verkosta sivuiltanne – oppilaat ovat vallan innostuneita nyt.

Tämän luokan luokanvalvoja kirjoittaa näin: "WOW! Katsoimme 9A:n kanssa videon tänään (keskiviikko) aamutunnilla. Onhan hyvä opetus videokurssille. Tämähän tehtiin luentojen ja kauppareissujen ja kaiken muun ohessa KAHDESSA päivässä! Ja vaikka Helena sanot, että viis tekniikasta, leikkaus ja äänet ovat ensikertalaisille vallan mainiot. Ja oppilaat olivat vallan innoissaan. Näin myös sen lehtiversiona tehdyn skenaarion. Kelpotavaraa sekini.

Kiitos Helena.

*Johannes Aaltonen
Mankkaan koulu"*

Ja mun miesystävä sanoi, että tuo video on niin hyvä että se vois osallistua johonkin kilpailuun.... pidän siitä homojutusta kun se sopii hyvin suvaitsevaisuuskasvatukseenkin.

Kiitos että sain olla tällaisessa mukana - kyselen joskus niistä ohjelmista ja muista tekniikan metkuista – mutta tärkeintä oli tämä prosessi ja ideat

Jatkamme huomenna suunnittelemalla tulevaisuuden kaupunkikuvaa (opiskellaan näet maantietoa nyt ja aiheena on asemakaava ym. kaavoitus).

Kukin ryhmä tekee skenaarioihinsa sopivan kaupunginosan suunnitelman siis asemakaavan

t. helena

joo ja ostin jäätelöä tänään niin perjantaina kun on tämän luokan kanssa viimeiset tunnit niin voidaan sitten käyttää ne jäljelle jääneet kinuskikastikkeet ja kermavaahto.